

דימי האיטלקי אמיליו ברסן היה כימאי מצרים ושלה גלויה אל אמו בעיר יציה באיטליה. הגלויה הגיעה לתעודי בימים אלה - עבור 53 שנים.

לא 53 שנים, אלא 10 חדשים בלבד ברים מן היום שבו אתה פותח חשבון (חסכון גמול) בבנק לדיסקונט ועד שבו אתה כבר זוכה לקבל את הדי. תראה עבור 10 חדשים את הכרי שתפיל בחלקך. פרטים מלאים יינתנו בכתוב בכל סניף הבנק אליו תפנה.

תוך 8 דקות תוכן 4 תמונות מספורט או 4 שונות 1 ל"י - רק אצל פוטומוטון בנייהודה 4 ת"א על"יד מוגרבי

שטיחים ונוקים הכי טוב

באופן יסודי ביותר במחלקה המיוחדת לנקוי שטיחים של קשת. בשטיח טן או גדול, מטפלים לפי שיטות דישות ובוהירות רבה. חבל על וחותך, וחבל על השטיחים היפים. שח מגקה את השטיחים שלך באחד יות ויותר נקי מעקרת הבית המנוסה ביותר.

קשת נקה וצובעת

רקודים מודרניים פרפ. לאון ת"א שינקין 17

סורי על גורה חסובה ללא דיאטה קשה מכונות אמריקאיות חדישות. מכון לחטוב הגזרה ת"א רח' רש"י 9, טל. 21668

שתו עיץ תפוזים טרופי קפוא

תוצרת פאורה בע"מ להשיג במקומות הממכר ארטיק-קרטיב

מי ומה בכלכלה הישראלית

התחלת שנת 1956 תופיע אנציקלופיית כלכלית בשם "מי ומה בכלכלה הישראלית". אישי כלכלה מיישראל ומחול, גם התייעצה ההוצאה. נתנו את ידם צאת אנציקלופדיה שמושית זו. מטרי של האנציקלופדיה לשקף את דמותה הכלכלה הישראלית מתוך האספקל של אישי הכלכלה והמפעלים הכלכליים במדינת ישראל. האנציקלופדיה תי עברית ואנגלית.

במדינה

(המשך מעמוד 6)

החדשה שהיא אומרת להתנקש בחופש העתונות!

שאל עורך מעריב בתמימות: מה רע בי פיקוח ממשלתי על מחירי העתונות? להי פך, זה דבר טוב. עד כה נקבעים המחירים על-ידי התחרות בלתי-הוגנת של בטאוני-מפל גות, העובדים מתוך הפסד מתמיד, בסמכם על קופות מפלגותיהם. פיקוח ממשלתי יצטרך להתחשב בהוצאות האמיתיות, יאפשר את העלת מחירי העתונים.

ענין של צנזורה. שוקן, שנלחם בעקבות על זכותו להעלות את מחיר העתון נוכח עליית ההוצאות, השיב מיד להתקפה שפורסמה במכתב למערכת. שאל הוא: האם יקטין הפיקוח הממשלתי את מספר העתונים שהמפלגות המוציאות אותם מכסות את גרעונותיהם התמידיים בכספי התרומות... או על-ידי תוספת למחירי התוצרת החקלאית? אחרי התקפה זו על בטאוני הקיבוצים, הא שים שוקן את הממשלה עצמה: יש מי שמוכן להקריב את קיומו של עתון כדי למי נוע את המדד מעלות 0.399 נקודה! שאל שוקן, באירוניה עוקצת: "האין (קרליבך) זוכר מקרים שבהם פסלה הצנזורה הצבאית דברים שחרגו מן המסגרת הבטחונית? ה אין הוא זוכר, למשל, את ההוראות ערב פרישתו של מר סנחס לבון ממשרד הבטי חון?"

וגר זאב עם כבש

משך כמה שבועות נערך המאבק המר על מחיר עתון הארץ (ראה לעיל). היה זה קרב בעל שלושה צדדים. הארץ, האוצר ומדי יוקרה-מחיה. מאחר שהארץ והאוצר יכלו לל חום, ואילו המדד הוא חסרי-שע, הורכב ה שבוע המאבק על חשבוננו.

האוצר הסכים שהארץ יעלה פעמיים בכש בוע את מחירו מ100 ל150 פרוטה, ובערב שבת מ150 ל200 פרוטה*. אולם הוא מצא תחבולה מצויינת כיצד למנוע את השפעת הדבר על מדי-יוקר-מחיה ועל משכורות ה פועלים. הצורה: המחיר הרשמי של העתון לא יעלה. התוספת יתחשב כמחיר נפרד של מוסף מיוחד. להלכה יכול הקורא לקנות את העתון במחיר הישן, בלי מוסף.

כל הצדדים ידעו, כמובן, שאף קורא אחד לא יעשה זאת. אם היה למישהו ספק, הוכיח הנסיון הראשון את הדבר: ביום הששי האחר רון, הראשון לעליית המחיר (ב-33%) לא דרש אף קורא אחד את העתון במחיר הישן בלי מוסף. כמו בסיפור הידוע, הזאב שבע והכבשה נשארה שלמה - לפחות להלכה.

מפלגות

גידי יוצא לקרב

כאשר ציוותה מפקדת אצ"ל, באביב 1948, "איש לאולו, אצ"ל!" הלכו לביהם (או ל צה"ל) 7000 אנשי-מחתרת פעילים, הצטרפו למחנה של כ20 אלף צעירים-לשעבר שעברו בזמן מן הזמנים דרך ההגנה ה"מנית" וה ארגון-הצבאי-הלאומי. מחנה גדול זה לא הראה חשק רב לפעילות מפלגתית, עמד מן הצד גם כשהקים מנחם בגין את תנועת-החרות. העמדה הסופיסית: "אם הזקן יצטרך אותי, יקרא לי ואבוא!" הזקן היה מנחם בגין, אז בן 33.

הסיבה לאדישותם של אנשי-המחתרת היתה נעוצה באיראמום בורכים פרלמנטריות. רק מעטים מהם האמינו כי אפשר להזיז את המשטר של מפא"י תוך שנים מעטות, ביהוד אחרי שהתגובה של הישוב למעשה אלטלינה זרעה יאוש בלבם. אולם צינה קוטבית זו בלב הלוחמים-לשעבר הפשיחה במפתיע לפני חדשים, עת קראו לתמהונם את תוצאות הבחירות. ללבם התגנב החשך כי מנחם בגין צאק בכל זאת בדרכיו הפרלמנטריות.

לד פחות השפיע גורם שני. אנשי המח תרת, שקראו מדי יום בעתוניהם על התק ריות בנבול, החלו מתמרמרים על עמדת מש רד-החוק. מכאן היה רק צעד להחלטה לע שות משוה לשינוי המצב.

הרבה חיובים נתגשמו. הכתובת לכל אנשי הח"ק (חיל הקרב, מתחרו עם חוק) היתה דירתו של צעיר משופם (32), שגם הוא עמד בצד. עמיחי ("גידי") פגלין שמע את דברי אנשיו לשעבר, שבאו להתייעץ עם מי

* למעשה סופקה כל דרישתו של שוקן. במקום 25 פרוטות נוספות בכל ימות השבוע, זכה לתוספת של 50 פרוטה שלוש פעמים, כך שהסך-הכל אינו משתנה.

שהיה קצין-המבצעים של אצ"ל, מפקדה של שורת פעולות ארוכה, מפיצוץ הסי.איי.די. התל-אביבי ועד להשמדת המטוסים הבריטיים בעקרון.

ימים מעטים אחרי הבחירות נפגשו כמה מכרים וחתיקים בדירתו הקטנה של מנחם בגין ברחוב רוזנבאום 1, תל-אביב. כמו במקרים רבים בעבר, היו המפקד וקצין-המבצעים שלו תמימי דעים: הוחלט לפעול. תיכנן "גידי": גיוס 100 אלף חברים חדשים לתנועת-החרות. כאשר נתקל בחיך של אי-אמונה, העיר: "הרבה מאד חיובים התגשמו בעבר!"

עמוד-השדרה של המיבצע יהיה, לפי ה תכנית, מחנה אנשי אצ"ל הבלתי-פעילים, שיוחזרו למפלגה, יהיו את השלד הארגוני להפעלת רבבות. ניבא פגלין, צבר שהוא בן-אחיה של מנהיגת-מפא"י בבה אידלסון ואחיו של אחד ממפקדי סירת-הכ"ב: "כתור צאה מכך תהיה מפלגתנו התנועה הצעירה והדינאמית ביותר בארץ!"

פרט לעובדה אחת. שבוע הבא יתכנסו בבית ציוני אמריקה המוני גברים ונשים שלא ייבדלו במאומה מרכבות גברים ונשים אחרים, פרט לעובדה אחת: הם השתייכו למחלתר הלוחמת בימיה הסוערים. מרכז ה

מתנבא וילסצקובסקי מכל הרוחות

כנס: קריאתו של מנחם בגין לפקודי-לשעבר לתפוס את מקומם בשורות מפלגתו.

דת

מי זלך קותלי חזיר?

קול ישראל, המשתולל דרך קבע לשדר לכל ישראל, יבקש להכין עונג רוחני למאויניו הדתיים ביום הראשון של ראש-השנה. לכן הזדרו להכין מראש כמה משדרים בעלי אופי דתי. עיקרו של אחד מהם: תקיעה בשופר, שהועברה - כביכול - מבית-כנסת ירו שלמי.

בניגוד למקובל לגבי קול ישראל, הסב מש רד זה תשומת-לב. כמה אנשים דתיים רטנו בלבם על כוונתם של עורכי המשדר, שלא ידעו כי דיני ישראל קובעים במפורש שאין תוקעים בשופר ביום ראש-השנה החל בשבת. **מי הקשיב בשבת?** היה זה מאכל טוב לכל עתון דתי האבל על החילוני של השלטון במדינה. השבוע בא הצופה ופיר סם כתבה מצצה על נושא זה. הכותב: ראש חברה-רבנים של (קיבוץ) הפועלה-המזרחי, חבר-הרבנות-הראשית בתל-אביב וראש מח לקת-הכשרות שלה, הרב כהריאל פישל ("כ. פ. אלמגור") טכורש, שחשף את השערוייה במדורו ניצטט תחת הכותרת הנכונה בורות בקול-ישראל.

אולם מה שכשר להצופה, טרף ליריבו, המודיע, בטאון אגודת-ישראל. הוא נזכר ש אחרי הכל כל ישראל חברים. יצא חוצץ לה גנת קול-ישראל. שאל המודיע, בלע עוקצני: "נשאל את הרב בפשטות: בהאינו לשידור

* שניאה שניה של אותו משדר: השמעת תפילת בקשת-המחילה אבינו מלכנו, שאינה נאמרת מעולם בראש-השנה.

כזה, ביום הראשון של ראש-השנה, לא נשאר לו אלא לבקר את אנשי שרות השידור על כוונתם. וחילול השבת... מה פירושו? אולי יסביר לנו הרב-המאזין?"

הרמו הברור, כאילו האזין הרב טכורש לקול-ישראל בשבת, לזה סיפור מעורר-מח שבה דבר יהודי שראה עברין עורך לעצמו טעונה שמנה ביום הכיפורים, זולל חלות עם קותלי חזיר ומקנה בסגריה ריחנית וכדי להוסיף לעג במרד ברכת המזון, ואותו יהודי התלונן אצל רב העיריה דווקא על העובדה שהעברין טעה בסדר אמירת פרקי ברכת המזון.

זכרון קצר. אנשי הפועלה-המזרחי העור כים את הצופה היו שותקים בבושה אחרי התקפה קטלנית זו, לולא ידעו פרט אחד המשנה את כל התמונה. למחרת פירסמו אותו בשמחה רונת: הרב טכורש לא היה כלל האיש הראשון שהגיב בעתונות על תקיעת השופר בקול-ישראל.

להיפך, הרב הנכבד העתיק את כל הענין (בלי ציון המקור, כנהוג) מעתון דתי אחר, שהוא על כן האשם בכל החטאים שנמנו בתמונה, כולל האונה לרדיו ביום-השבת. העתון הדתי הגדון: המודיע, שכתב מא מר ארוך על מקרה זה למחרת ראש-השנה, שלושה שבועות לפני הצופה.

דרכי חיים

נבואות בסטוסייל

לפחות אדם אחד בישראל יכול להתפאר כי עסקת-הנשק הסובייטית, שהפתיע את שרות-היבטחון של משרד-החוק, לא באו לו כאפתעה. עוד לפני חמש שנים גילו רוחות באונוי שמואל וילסצקובסקי (54), את הענין כולו. החיט, המכנה את עצמו בכריסט הביקור שלו כ"חזוה עתיד העולם בישראל". אף לשגר אזהרה תמורה להארי טרומן, או נשיא ארצות-הברית. העתק ההודעה נש או בידו.

"להוי ידוע לך," כתב שמואל, "כי מצריים ושאר מדינות ערב, המוציאות במירמה נשק מכריטניה וארצות-הברית, ילכו יד אחת עם רוסיה נגד המערב. או יהוה הובר סכנה לישראל, אירופה ואמריקה גם יחד." היום יכול טרומן רק להצטער על שלא התייחס לדבר בצנינות-הברית. העתק ההודעה נש או בידו.

סטאלין והיהודים. מאז שמע לראש שונה, בשנת 1934, מפי רוחות המתים כי שואה מתקרבת ובה על יהודי אירופה, התממשו רבות מנבואותיו של החיט הגר באחת בצינונות-העוני בתל-אביב.

חודש לפני קבלת ההחלטה על הקמת המדינה העברית בעצרת או"ם, ניבא מעל דפי המשקיף: "קיבלתי הודעה ממרום, שהקרבות שהקריבו המעפלים על מזבח המולדת נתקבלו ברצון, ובימי חנוכה נוכה לשמחה גדולה שתהיה כפתיחה לתקומת מלכות ישראל." מובן מאליו, כמרכן, כי היה זה הוא שחזה חודש מראש את תאריך מותו המדוייק של יוסף סטאלין.

מועדון לרוחות. וילסצקובסקי, הרגיל להתהלך בפיגמא או בגופיה בכל שעות היום, מצוי מדי פעם את שרי הממשלה וחברי הכנסת בגליונות סטנסיל, הכוללים את נבואותיו. אולם הוא מתנגד לספירי טואליזם. "לא יכול להביא מתים ולדבר אתם," גילה בעברית משובשת. תחת זאת הוא נוקט בשיטה פחות ישירה, אך יעילה למדי: הוא מאזין, בלי רשות, לשיחותיהם, מזהיר את העולם בהתאם.

מובן שא-אפשר היה לעשות זאת ללא יחס של שיתוף-פעולה מלמעלה. ואכן, רוחות ה מתים בחרו דווקא בתדר הצד, ברחוב תח כמוני 12, כמקום-יודע. שם הם מתכנסים מכל קצוות תבל, אפילו אלוהים עצמו מופיע בו לפרקים, מדבר בעברית ובאידיש.

איש אחר היה שומר על חדר זה כעל בבתי-עניו. לא כן וילסצקובסקי. הוא פנה בחורו נוסף לראשי המדינה, תבע דירה מר וחתה, על מנת שיוכל לשאת אשה. את שתי ושתייו קודמות היה נאלץ לגרש, מאחר שקנאו ברוחות המתות, התנגדו לנבואותיו. גם בנו, סרן בצ"ל, מתכתש לו מאותה סיבה.

בריאותו של בי. ג'יי. כל זה אין בו כדי להבריא את הרוחות מזרזו של החיט השמנמן. הן מופיעות בחלום ובהקיץ, בכל זמן ובכל מצב. השיחה האחרונה, אותה קלט עולם, כוללת אזהרה חמורה למעצמות ה פולס, אם תתחיל מלחמה בין ישראל וערב, היא תתפשט על פני כדור-הארץ כולו. הסי כויים המרים ביותר צפויים לתורכיה, גרמניה